

skal jeg lade staae hen. Jeg fandt ikke, at den Fremgangsmaade, som blev brugt med Hensyn til de affledigede Soldbetjente, var den absolut rigtige; men jeg vilde finde det consequent, da den engang har fundet Billigelse, ligeledes at anvende den i det foreliggende Tilfælde, som er af en langt mindre finantstiel Betydning. Finder man imidlertid, at man skal skønne i disse Tilfælde, hvor Skønnet er let, da der kun ere saa Individer, hvorom der er Spørgsmaal, medens der vare mange i det andet Tilfælde, saa er det en Sag, hvorom der kan være forskjellige Meninger; og Enhver bliver vistnok ved sin, ligesom jeg tillader mig at blive ved min. Jeg skal som Følge heraf ikke videre imødegaae Udvalgets Bemærkninger, og navnlig heller ikke søge at criticere enkelte af Udvalgets Forslag i saa Henseende; thi jeg har Erfaringen for mig for, at det i saadanne Tilfælde sjældent nytter at tale mod Udvalgets Forslag, og jeg skal saaledes ganske henstille Sagen til Thingets Afgjørelse. Det er af det Slags Tilfælde, hvor Vedkommende maa være tilfreds med, hvad der bevilges; kan man ikke faae det Mere, saa maae man tage tiltakke med det Mindre. Imidlertid vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det i ethvert Tilfælde vilde være strengt, og for Regjeringen meget ubeleiligt, om man ikke skulde ville bevilge Bartpenge til den ene af de Officierer, som ere nævnte, nemlig den constituerede Consumtions- skriver ved Besterport. Det er meget let gjort at henwise til at lade ham træde tilbage til den Stilling, som han havde for 5 Aar siden; men hans Tilbagetræden foranlediger ikke alene en Ulempe for ham, men tillige en Ulempe for flere Andre, som da maae træde tilbage i Contoiret, hvorfra han i sin Tid er udtraadt. Jeg troer derfor, at Billighed kunde tale for, at man giver Regjeringen den fornødne Tid til, ved den forestaaende Administrations Omordning, hvorom der forhandles i Finantsministeriet, at faae Leilighed til at bruge ham, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs Overveelse, om der ikke ved 3die Behandling kunde komme en Ændring ind i Lovforslaget, hvorefter den paagældende Embedsmænd fik Bartpenge for et halvt Aar; thi saa er Sagens Gjensand ikke betydelig, og saa vinder

Regjeringen en større Tid, end der kan vindes fra nu af og indtil 1ste April, da man er aldeles blottet for enhver Indtægt til ham. Med Hensyn til den Bemærkning, som Udvalget har gjort, om den i Anmærningen til Lovudkastet opstillede Pensionsberegning for den ene af de 3 Assistentter skulde være rigtig, saa skal det Fornødne fra Finantsministeriets Side blive nøiere undersøgt. Sluttelig skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg under alle Omstændigheder maa finde det uønskeligt, at Mindretallets og ikke Fleertallets Forslag bliver antaget; thi det vil dog være temmelig ubilligt, at, hvis endeel af disse Betjente ikke skulde kunne finde Anvendelse efter Udløbet af 5 Aar, de da slet Intet skulde have, og navnlig var det ubilligt for de af dem, som efter deres Alder ere aldeles uskikede til igjen at faae en Embeds-ansættelse. Det vil nemlig ikke være undgaaet Opmærksomheden, at det Lovforslag, som er forelagt fra Regjeringens Side, gaaer ud paa en udtømmende Bestemmelse om det hele Forhold, idet der tillægges dem respective Bartpenge og Pension; altsaa naar Bartpengene udløbe efter 5 Aar, saa ville de Vedkommende, isølge dette Lovforslag, have Krav paa Pension, beregnet efter de almindelige Regler. Noget Saadant indeholdes imidlertid ikke i Fleertallets Forslag, hvorefter der ifkun tilstaaes Bartpenge for nogle af dem, medens der aldeles ikke siges, hvorledes der skal forholdes, naar Tiden er udløben. Nogle af disse Embedsmænd ere imidlertid ikke aldeles unge, og det var derfor vel muligt, at de ikke fandt Ansættelse efter Udløbet af de 5 Aar, og naar disse vare forløbne, fik altsaa den første af dem, som ikke har Pensionsberettigelse efter de almindelige Regler, slet Intet. Jeg troer derfor, at det vilde være uønskeligt, at man under alle Omstændigheder, saaledes som det er foreslaaet af Mindretallet, bevilger dem allesammen Pension; saa er Sagen afgjort og man behøver ikke atter at komme med Forslag derom.

Ordføreren: Den ærede Minister siger, at Udvalgets Forslag ikke stemmer med, hvad der tidligere blev vedtaget om Soldbetjentene. Men det stemmer aldeles dermed; thi det er den selvsamme Regel, man har opstillet, som der blev fulgt dengang. De Soldassistentter,